

TANKER OG SPØRGSMÅL TIL 18. SØNDAG EFTER TRINITATIS

Salmer:

3, 70, 696, 7, 786

Intro:

Vi er nu nået ind i den sidste tredjedel af den lange trinitatis-tid, der som tidligere nævnt på en særlig måde fokuserer på hverdagen og på hvad et godt kristenliv er i praksis.

Sådan er det også denne søndag, 18. søndag efter trinitatis, hvor prædiketeksten handler om de to største ting i kristendommen: nemlig kærligheden til Gud og vores medmenneske og spørgsmålet om hvem Jesus dybest set er.

Kærligheden til Gud og vores medmenneske må ifølge Jesus være den store ledestjerne i vores liv som kristne. Der findes ikke noget større bud end buddet om kærlighed, og alle andre bud i kristendommen skal høres og forstås i lyset af dette store kærlighedsbud.

Umiddelbart efter det store bud om kærlighed følger så spørgsmålet om hvem Jesus dybest set er. Jesus spørger dem, der står rundt om ham: "Hvad mener I om Kristus? Hvis søn er han?" Og han får sagt at Kristus er mere end den store kong Davids søn. Han er også kong Davids herre, dvs. Gud selv.

På den måde er det to af de allerstørste temaer i kristendommen, der er på færde denne søndag. Nemlig det største bud i tilværelsen og den største herre i tilværelsen.

Prædiketekst – Matthæusevangeliet 22,34-46: Det største bud og den største herre.

Da farisæerne hørte, at Jesus havde lukket munden på saddukæerne, samledes de, og en af dem, en lovkyndig, spurgte ham for at sætte ham på prøve: »Mester, hvad er det største bud i loven?« Han sagde til ham: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.« Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv.« På de to bud hviler hele loven og profeterne.« Mens farisæerne var forsamlet, spurgte Jesus dem: »Hvad mener I om Kristus? Hvis søn er han?« De svarede: »Davids.« Han sagde til dem: »Hvordan kan David så ved Ånden kalde ham herre og sige: »Herren sagde til min herre: Sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg får lagt dine fjender under dine fødder?« Når David altså kalder ham herre, hvordan kan han så være hans søn?« Ingen kunne svare ham et ord, og fra den dag turde heller ingen længere spørge ham om noget.

Temaer i en prædiken:

- Det ville være naturligt at tage spørgsmålet om det dobbelte kærlighedsbud op: hvordan skal det mere præcist forstås? Er kærligheden til Gud en forudsætning for at kunne elske vores næste rigtigt? Eller er kærligheden til vores næste det samme som at elske Gud? Og er vores næste også dem, der står os fjernest?
- Man kunne også tage fat i tanken om at Jesus ganske vist er kong Davids herre. Men han er herre på en anderledes måde end David selv var herre på. David var konge i et rige af denne verden, mens Jesus er konge i Guds rige. Jesu kongekrone er lavet af torne, og hans trone er et kors. Og i alt dette viser han os, hvad sand og ægte kærlighed er: det er at ofre sig selv og at sætte sig selv til side for andres skyld. Han er den eneste, der har udlevet det dobbelte kærlighedsbud fuldt ud, og han er derfor værd at følge i både tro og håb og kærlighed.

Spørgsmål til prædiketeksten:

1. Kærligheden til Gud og kærlighed til næsten hænger sammen. Vi kan ikke elske Gud uden også at elske vores medmenneske. Men hvad betyder dét egentlig?
Kan man gå for højt op i det med Gud og kirken, så man helt glemmer mennesker i nød uden for ens dør?
Og kan man gå for højt op i mennesker i nød uden for ens dør, så man helt glemmer Gud og kirken?
Hvordan finder vi den rigtige balance mellem kærligheden til Gud og kærligheden til vores medmennesker?
2. "På de to bud hviler hele loven og profeterne", siger Jesus om det dobbelte kærlighedsbud. Dermed siger han, at det dobbelte kærlighedsbud er større end alle andre bud, og at det dobbelte kærlighedsbud derfor altid har "forkørselsret" over for alle andre bud.
Men hvordan skal vi egentlig lige forstå det? Kan vi stille kærligheden op som modsætning til andre bud i kristendommen? Kan vi f.eks. sige, at det er ok at lyve for andre, når bare vi gør det i kærlighed? Eller er det i orden at stjæle fra andre, hvis man gør det af kærlighed til dem?
3. "Du skal elske din næste som dig selv", lyder næstekærlighedsbuddet. Hvad betyder mon dette "som dig selv"? Hvorfor står der ikke bare: "Du skal elske din næste!"?
Betyder det noget for kærligheden til andre at man først elsker sig selv?
I dag er der tilsyneladende en del mennesker, der lider af lavt selvværd og manglende selvrespekt. Hvordan kan vi være med til at hjælpe de mennesker?
4. At elske sin næste er også at elske sin fjende og den fremmede. Hvilken betydning har det for os i vores samfund i dag, at vi også må elske vores fjende og dem, der er fremmede for os?
5. Jesus spørger herefter mennesker omkring ham, hvad de mener om den lovede Messias, og de svarer, at han er kong Davids søn. Men med et citat fra én af Davids salmer, hvori han kalder Messias for "herre", får Jesus altså sagt, at han er mere end det. Messias er Herren, dvs. Gud selv. Dermed siger han også, at hvis Jesus er den lovede Messias, sådan som han påstod, så gør han krav på at være herre og på at møde lydighed.
Hvad betyder det mere præcist? Også i forhold til ordene om det dobbelte kærlighedsbud fra før?
6. Jesus gør krav på at være herre, ja. Men som tidligere nævnt er han ingen jordisk krigs-herre. Han vil derimod være en kærlighedens himmelkonge.
Hvilken forskel gør det? Og hvilken forskel gør det for os?

Der er gudstjeneste kl. 9.00 i Billund Kirke og kl. 10.30 i Grene Kirke. Begge gudstjenester er ved Solvej.

Peter F